

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

רש"ב"ם ד"ה טותן ב"י דהא
סמיקין הלבנא בב"י קשה
ל"י הא מלא דשמיטתא הוא
רבה והוא סוגר צדיק
דשויף שמוחיו של חברו
פסור. ומש"ס הולירו חוס'
נאחם לחלק ולישא לקושיא
מכרש"א:

הגהות הב"ח

(ב) תום' ד"ה נותן וכו' אלא
לגדלן לפטור: (ג) בא"ד
שטרוחיו של חכירו דפטור
ליה רובה התם דהתם נ"ל
נעלמא: (ד) ד"ה סאה וכו'
משמע שכל מרעו ור' יוס':

מוסף רש"י

נותן לו דמי חטין. שאין
דרך לכוזרין וכן נמכרין
במזון החטין (גיטא דף י.)
שיש בה רובע. רובע הקב.
אחד מכרד חסלה ימעט.
שלא זה רובע הקב ימעט
ועקרנו (נחמיה דף י.)

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

נוטן לו דמי חטין. שְׁהֵרֵה הַפְּחִימוּ בַמִּדֶּה לְדַלִּיּוֹ הוּא מוֹצִיֵן לֵיהּ עַם הַחֲטִיִּין דַּעֲפֻרִית מִקְבֵּל לִקְחָהּ אֲבָל לְחֹזֶר וְלַעֲרֹב אִינוּ יְכוּלִּים דַּהֲשֵׁאָה עוֹשֶׂה עוֹלָה בְּדִידִים וְכַחֲמִי (וְיִקְרָא יו) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל וְגַם לִקְחָהּ לֹא מִחִיל אֲלֵא מֵה שֶׁנֶּחֱמַר מַעֲשֵׂוֹ עִם הַתְּבוּאָה צִעִיב שֶׁל מוֹרֵר וְכַשְׁנוֹר הַלְּזוֹר

וּשְׁלֵךְ חוץ הַיָּם בְּיָמֵי הַיָּם הַזֶּה הוּא שְׁמוֹנֶה
 עָשָׂר יוֹם לִשְׁנָה כְּמוֹ חֲמִישִׁי וְחָזֵ"י לֹא
 מִשְׁכֵּי יֵהּ הַיָּם גְּבוּרֵי דַמִּ"מ בֶּן נֹפֶן
 אֵין שְׁוִן כְּלוֹם לִיחִיד מִיָּהָה מִשּׁוֹם
 דִּינָה דְגַרְמִי כְּגוֹן הַשּׁוֹרֶף שְׂעוּמִי שֶׁל
 צִבְרוֹ וְהַמְקַדֵּשׁ בְּכֹרֶס וְהַזּוֹרֵם כְּלֵאִים
 בְּכֹרֶס הַחֲבִירִי בְּכֹרֶס הַבֵּינָה שְׂעוּמָה גְּבִיל
 לֵיה מִדּ מִמּוֹת אֶפֶס שְׁאִיתִי יִכְרֹ כִּדְהָ
 פִּסְקִין הַלְתֵּהָ בְּצִ"ק (דף ק.) וְכִרְיִם
 דְּלִאֵין דִּינָה דְגַרְמִי וְרַחֲמֵי לִבִּי הָאֵם
 הוּא עוֹבֵדֵהָ בְּכֹרֶס רַחֲמֵי לִבִּי הָאֵם
 וְאִנְיָהּ כִּי כְּשׂוֹרָה לְגַמְלָה (שם נס) וְיִגְרַמָּה
 בְּמִקֵּין דְּקִי"לֵט דְּפִטְוֵר הֵיטֵי כְּגוֹן שׁוֹמֵר
 אֵם הַבְּעֵרָה יִכֵּר חֲרָשׁ שׁוֹמֵר אֶתֵּן
 שֶׁהַחֵץ בֶּן אֶחָ אֶחָ לֵב עוֹשֶׂה אֲמוֹת
 בְּיָדִים אֶלֶף גּוֹרֵם עֲשׂוֹי שִׁבְעָה הַיָּם
 מִמִּילָה לְאַחַר זֶמֶן אֶחָ דִּינָה דְגַרְמִי
 בְּיָדִים אֶחָ מִזִּיק אֶלֶף שִׁאֵץ הַיָּם
 יִכְרֹ: וְהִשְׁתִּי קִטְעִים מִקְבֵּל עֲלֵיו
 רֹבֵעַ: דְּמִתִּי רַב קִטְעֵנָה אֶחָ עֲפֻרְתִּירִים
 פִּתּוֹת מְרֻבֵּעַ מִשְׁהוּ הוּא דְמִקְבֵּל אֶחָ
 רֹבֵעַ עֲפֻרְתִּירִים יִכְרֹ מְרֻבֵּעַ
 בְּקִטְעִית לֵאמֹר: חֲמִישִׁי מִקְבֵּל עֲלֵיו
 כִּו'. כְּלוֹמַר אֵם חֲמִישִׁי מוֹכֵר לֵב מִקְבֵּל
 עֲלֵיו לִזְקָה כִּו'. קִטְעִית אֲזִרְמִיָּה לְגִדֵּל
 חֲמִישִׁי וְנִשְׁכֵּיבֵת בְּשַׁעֲרֵים וְעֲפֻרְתִּירִים
 בְּשִׁטָּה יִשׁוּבֵת קִי"ן שְׁמִירָה כִּשְׁמִירֵי:
 מֵאֵל הוּא לֵאמֹר אֵין לְחִמִּין וְשַׁעֲרִין:
 דְּמִקְבֵּל עֲלֵיו רֹבֵעַ עֲפֻרְתִּירִים וְהִיא
 דְקִתְמִי לֵה גְבִי עֲדִישׁ אֲזִרְמִיָּה דְמִיתֵלֵהָ
 חֲמִישִׁי שְׁמִירֵי טִפּוֹת הֵלֵל מִזִּין זֶה כִּכֶּה
 חֲמִישִׁי בְּכֶה: דְּמִישְׁכֵּר עֲקָרִי לֵטוֹ: וְלֵא

קורין הלך שמה בה עפרורים טפי: אלא טעמא כו'. כלומר
כיון דלמדת דמיעקרי עקרי להו והלכך שמה בה עפרורים טעמא
כיון דקא נקט גענשט רובע עפרורים פשוט דשמיני בהו אכל טבא
ושערין אין לומר רובע עפרורים דהא לא שמה כ"ס תפשוט מיהא קיוע
לדברך שמה מתקן עפרורים פחות מרובע דכ"ס אימא דה"ה לחטי
ושער לימין רובע עפרורים בחטין ואלא אימא ד"ס גענשט:

לשול. אימא לך חטי ושערי מקנא רובע עפורית ודקאן לך
רצ הווא אס צא. לוקא להקפיד בטוטא דגראה צעייני שיז צו ט
 ונמאנא צו יומא: **מנפא אס כולן.** ויחזר לו המוכר חטין כגדן
שערי יביז. דלא מחיל טעוסא כלל אפי' שטורא הא לגפוסא
 אמר ליה מוכר לגלוקא איז דאמא צפירות יפין לך ואס דאמא צפין
 ובשכיל רובע לא טרע דיאז שכרו בהפסד טרחו אצל כי אימא יומא
 כולו דדבר קל הוא לגמור העיפו מאדא שהמחיל והלכן לא מחיל ו
 מוכר: **ואמרי לה קנסא.** דמן הדין אפי' טפי מרובע מחיל אינע
 מנפא לזיוע דה טעוסא ומחיל הלך רובע לא קניס דהא שכיח ו
 ואיכא למימר דלחיי המוכר דערצי בידא ויפין דערצי קנסוסא
 ביה דלא ערבי אפי' טפי מרובע הוי מחילה וקנא לוקא והיינו
 פריקן ולא נשאר: **כל טפי.** מנפא אס דה רובע הקצ מחיל א
 טרע אלס אלס נשאר: עדיין ימעט אצל אס נשאר און להס עוד תקנא
 מהתנא (וידרש ענ) והערע זרוע מעיקרו כהשכרה ובפריש' מן מניח לה
 כלל'אס חסוב הוא מן החורה ולא צטיל כי היכי דחשיב יומא מרובע
 צטל כרובע דטוטא: **וקמי ימעט.** ירעמטו על שיעור הבטל דהיינו
 להפקיע איסור אלא לא מחתרינן ביה למימר דיון דטרע ליטרא בכור
 של או לחיבור דהו' להו' למימר ימעטו וימעטו על שיעור הבטל ד
 דטרע כבוליה ולא מחיל אפי' אס דרובע מחיל בטפי מרובע
 מנפא אס כולו. ומייה הוה מי' למרזי' דלא דמי טעם דטוטא לגט
 משום טרמא אצל יומא מרובע אלא אינע אפי' פחות מרובע ש
 ליה: **כרובע דכא דמי.** דשיטין צטל'אס מן הדין והלכך די כמיטע
 דמפרש' ואיל אצל יומא מרובע דכלל'אס אימא לך שאס דא נמעט

.75

גוֹתָן 15 דמי חטין. פי' ריב"ס דהיינו כר"ס דלחמ' (ב"ק נא: זכר הגורס לממון כממון דמי דלמחיץ בגול חמץ ועבר עליו הפסח (י) וזבא אחר ושרפון) ולר"י נראה דלמי אפי' כרצנן דהתם ודאי לאו כממון דמי שאליו שיה לשום אדם כלום אלא (ב) סלנוילה ליפטר צו אכל

הכל היה כאילו גזל חטין עמלן שהיה מוכר צרורות לכל אדם כמו חטין ולא דמי לשוקץ שמרומים של חבירו (א) דהתם: יצאנו בעתלמה הוא דקלא ליה ולא את החבוי:

סאה שיש בה רובע ימעט. פיר
רש ימעט ואח"כ חרעט
א"י אס מרעט ולג נשרט עדין ימעט
אזל אס נשרט אין להס תקנה
שכבר נשרט ונאסרס בהשרע ואס
נראה לזשון ימעט משמע שכבר
(ו) נשרט ור' יוסי נמי דאמרי יצור
משום דמיחוי כמקיים כלאים וקודם
שנערע אל מחוי כמקיים כלאים וידע
דנפרק קמא דמ"ק (ד. ק. וס) מימי
לה בהדיא על זרעים המחוברים אלס
דנראה דמירי הכל כמחוברים לן לקסע
ומה שפירש להס נשרט אין אס
תקנה אבג חרופים לה עין לזל אמר
הכי פרק כל שעה (ופסחים דף כה). אלס
גבי כלאי הכרס אזל כלאי זרעים
מומחין לה כלאיסל אונאה"ל כדמשמע
פרק כל הכשר (חולין דף קטז). דפיר
אלס מעשה כלאי זרעים לימסרו להס
כל שמיעבתי לך הוא ומשני מה
בהתמן היולא ממנה מותר אף שדך
נח ואלישנא דקסאס פריץ דקמי
ימעט ולג קמקין פחות מרובע אטו
רובע אזל אלישנא דדינא לא מזי
פריץ לזל דמי דהס משום דנסי
מרוגע לא מחיל כו' כדפירש ר"ש
ונסיח דר"מ לזוויי רבי וזוויי ר' א'מא

ליצא דפריך נמי אלשנא דדינא ספיר דכל עדרך בני אדם הליכין
בכלאס הוי אס לא הסיירס ולכן הוואל ודך בני אדם כשבאין לנפות
מנפין הכל בכלאס נמי יהיו בכלאס עד שסירי הכל מכל מקום
ללשנא דקנאס מיושב וזו מני לשוני דסבר כר' יוסי דלמך
יבז אלא רואה לעמוד כדברי הדין

עין משפט
נר מצוה

י"א ב' ת"י פ"ח מהל' מדרה הל' יא סג' לארן קט טו"ע ח"ח סימן רכט קפ"א:

רבינו גרשום

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones